

Regensen

Indholdsfortegnelse

Formandens beretning	3
Regensen er havet for os – Slåbrok v. Søren Hof	6
Lindetalen 2014	7
Invitation til generalforsamling	11
Klokkerberetning – efteråret 2013	12
Klokkerberetning – foråret 2014	14
Vikinger i Bjørnegrotten!	18
Da kimen til en bæredygtig Regens blev lagt	20
Sommerudflugt 2014	22
Drift, depoter og debiteringer: Hvordan hænger det hele sammen?	24
Arkivet 'Regensen'	28
Martin Borchs glemte gitterværk – nyt fra redaktionen af Regensantologien	30
Mindeord for Mette Teilmann Nielsen 12.4.1979 – 17.1.2014	32

Forsidefoto: Dominique 'Nicci' Alex

At indfange Regensen

Igen i år byder "Regensen" på en række artikler om livet på og omkring Regensen. Lige fra dengang Bjørnegrotten var en Vikingeboplads, over regensianernen og modstandsmanden Søren Hoff's livshistorie til nutidens arbejde med at redde Regensens økonomi. De to engagerede skribenter for Regensens 400års jubilæumsbog beretter om deres arbejde, og dette års Sommerudflugt til Bakkehuset er dokumenteret og illustreret. Klokkerne fra det seneste år beretter om deres klokkerater. Med stor sorg mindes regensianeren Mette Teilmann, der tidligere i år blev dræbt i kampen for fred i Afghanistan.

I år nyder Regensianersamfundets blad godt af den tiliastiske fotograf Dominique 'Nicci' Alex (2011-), der har taget mange

af bladets billeder. Bl.a. bladets forside, der viser en klassisk scene fra Lindefrokosten, hvor årets Lindetaler, Jeppe Langkjær, deltager aktivt i vandkampen. Bladets bagside er fanget af Emil Nørgaard Munk (Ping, 2011-).

– Redaktøren

Dette års tiliastiske fotograf Nicci, der har fanget mange billederne af det forgange års øjeblikke. Foto: Dominique 'Nicci' Alex.

Formandens Beretning

Af Regensianersamfundets formand, Troels Petersen

Hvad der engang var en smuk og lang, varm og solrig sensommer, er forvandlet til efterårets silende regn og brune blade, sådan som det altid har gjort. Alligevel syntes verden for mig ny og anderledes, men det hænger nok sammen med, at jeg lige er blevet far igen!

I mellemtiden går Regensen og Regensianersamfundet sin gang, og det er – som I sikkert husker og ellers kan læse om i bladet – ikke af den stille og almindelige slags på godt og ondt... helt som det er for vanen. Skulle man savne historier på godt og ondt med Regensiell baggrund, så kan jeg anbefale Søren Hoffs fortælling om Regensen under Anden Verdenskrig, som kan findes i høj kvalitet på Regensianersamfundets webside.

Nogle af Regensianersamfundets unge, dedikerede folk har sammen med en kreds af levende regensianere iværksat et arbejde med at etablere en alumnefond. Fonden skal have til formål at støtte Regensen og regenslivet. De første mønter er allerede lagt i kisten, og det er håbet, at fonden vil kunne vokse sig stor og give løbende støtte til Regensens trængte økonomi. Det er endnu uvist, hvordan det kommer til at fungere, eventuelt i samarbejde med Regensianersamfundet.

Regensen er også så småt ved at have øje for, at den fylder 400 år om 'bare' 9 år, og der er derfor Regensianere, som er gået igang med at arbejde på en jubilæumsbog, hvilket Regensianersamfundet selvfølgelig støtter op omkring, også økonomisk.

På den sportslige front, har Regensianersamfundet endnu engang vist sine evner i den årlige kamp 'Levende mod Døde'. Desuden har vi fået en invitation til at komme til GoodEnough College i det centrale London i (maj?) 2015. Under opsejling er en mulig udfordring eller måske snarere 'returkamp' mellem Regensianersamfundets døde og 'Cambridge Nightmares' anført af Stuart Wards ven og kollega, dean Roger af GoodEnough.

Det blev desværre endnu et år, hvor vi mistede en ung tidligere regensianer. Mette Teilmann døde i et bombeattentat i Kabul tidligt på året, og selv om jeg ikke kendte Mette personligt, så kan jeg godt huske hende, og fik en klump i maven, da jeg hørte det.

Som jeg sidder og skriver, kommer alverdens minder fra min Regenstid tilbage. Jeg kan huske en god ven fra Regensen, som var kendt for sine raske udmeldinger. Han var selv søn af en regensianer, som var i PIP, og der var ingen tvivl i hans sind om, at han også skulle være i PIP (hvilket han kom). Faktisk var han så målrettet, at han også vidste, at han skulle have en søn, som skulle hedde 'Valentin' og som også bo på Regensen... og også komme i PIP!

På den personlige front er jeg som sagt selv lige blevet far igen, og sidder i skrivende stund med min lille datter på tre uger ved siden af mig. Om hun overhovedet skal studere, endsige bo på Regensen, ligger hen i det uvisse i omkring 18 år endnu.

Ganske sent på året blev det så tid til den traditionsrige dyst "Levende mod Døde", som blev spillet for 8. gang. Levende har i flere år domineret på Rosenborgs Eksercerplads, men hvordan det gik denne gang kan der læses om andet steds i bladet.

Og i min egen verden udenfor Regensen er det hverken forskning eller fritid der optager mine tanker, men det faktum at jeg til jul skal være far for første gang. Det er nok det største skift i ens tilværelse og overgår selv døden – i hvert fald i Regensiell forstand.

Troels C. Petersen
(1997-2001, PIP)

pera

Operaen 'Romeo og Julie' blev i år opført på Regensen som en del af Copenhagen Opera Festival og tager sig unægtelig godt ud i den Røde Gård.

Foto: Mathias Bojese.

Regensen er havet for os – Slåbrok v. Søren Hoff

Af Anna Lidell (2011- , Uglen) og Mathias Esmann (2011-2014, KonvenCIO)

En varm sommerdag i august 1944 sad et par regensianere i gården under frk. Lind og spillede kort og forsøgte at undgå at tale om krigen, da Regensen blev omringet. Værnemagten arresterede de tilstedeværende og kørte dem til Dagmarhus. Det var en masseanholdelse som gengæld for folkestrejken, men en af regensianerne havde tilfældigvis et brev i sin inderlomme med udførlige tegninger og beskrivelser af det næste sted, som skulle saboteres af hans modstandsgruppe, Holger Danske. Situationen var tilspidset, men løsningen ligetil: Han krøllede dokumentet sammen i små kugler og slugte dem en efter en på vej til Gestapos base. Den nu 92-årige regensianer hed Søren Hoff, og torsdag aften d. 28. august i år var han tilbage på Regensen til Slåbrok, hvor han berettede om motivationen for sin indsats, livet på Regensen og tiden i modstandsbevægelsen.

Krigshandlingerne i 1930ernes Europa vakte forargelse hos Hoff allerede inden Danmarks besættelse. Som gymnasiast var han frustreret over Stauning-regeringens neutralitetspolitik og manglende investering i det danske forsvaret. Derimod var finernes modstand forbilledlig, og som reaktion på Vinterkrigen skrev han et digt fra det værelse i Hellerup, som han delte med sin bror, hvor der var udsigt til en lille stump af et isbelagt Øresund. Digtet blev reciteret til slåbrokken uden noter:

Se ud mod øst
Og sundets sne står skarp mod himlens lyseblå
Og du vil se bag Sveriges kyst, der dukker frem en sol
En sol så rød af mord og blod
At du forstod straks hvad dens glød og glans betød
At der var kamp for liv og død bag denne morgenrød

Frustrationen voksede kun d. 9. april, da rektoren på Vestre Borgerdyd benyttede morgensangen til at synge *Nu rinder Solen op af østerlide*, hvor tredje vers begyndelse lyder:

Han har i denne nat
med engleskare
mit hus og hjem omsat
at ingen fare
har mig og mine ramt i nogen måde.

På universitetet fandt Hoff endelig nogle forbundsfæller, som delte trangen til at gøre aktiv modstand. Akademisk Skytteforening gav både fællesskab og den militære grundtræning i skydning og håndgranatkast, som senere skulle tjene Hoff i Holger Danske. Men inden da var det nødvendigt at tage hånd om et lille praktisk forhold.

Hoff boede som nævnt i et lille værelse med sin bror, hvor de delte en træk-ud seng. Dette var tåleligt i gymnasiet, men blev for meget i studieårene. Karaktererne blev vejen ud. Hoff lagde sig i selen, og bestod den første del af sit statsvidenskabsstudie med så høje karakterer, at han fik en plads på Regensen. Med dette på plads var vejen nu banet for yderligere aktivitet i foreningen.

Egentlig hørte Akademisk Skytteforening under militæret, og det var derfor udelukket at støtte modstandsbevægelsen i dette regi, men der blev gjort en undtagelse med jødetransporterne. Hoff bidrog i efteråret 1943 med at køre flygtningene til både Stevns og Gilleleje, men i begge tilfælde svigtede den videre forbindelse, og de kom ikke afsted i den ombæring.

I januar 1944 henrettede tyskerne Hoffs idol Kaj Munk. Det var den afgørende begivenhed, der fik Hoff til at slutte sig til modstandsbevægelsen via to tætte venner, som allerede havde fundet frem til Holger Danske. Det blev efterhånden nødvendigt at gå under jorden og fraflytte den i forvejen tyndt befolkede Regens. Gruppen betragtede sig som amatører, hvis sabotageevne var lille i forhold til de kommunistiske partisaner. Alligevel voksede modstandsaktiviteterne støt, og gruppen fokuserede på at sprænge værnemageres fabrikker og afgørende infrastruktur i luften. I begyndelsen af 1945 skred aktiviteterne over i likvideringerne. Hoff deltog i mislykkede forsøg og valgte i et tilfælde blot at uddele en skrækindjagende tordentale til en udpeget stikker, som blev overrasket i sin families skød, men afsluttede en række likvideringer med at skyde HIPO leder Erik V. Petersen på klos hold d. 19. april 1945.

Først for nylig har Peter Birkelunds *Holger Danske. Sabotage og Likvidering 1943-45* skabt overblik over aktiviteterne og medlemmerne af Holger Danske. Alt var i sin tid holdt i en meget streng kommandostruktur, og den fuldstændige tillid var forudsætningen for arbejdet. Hoff modtog sine ordrer fra Gun-

Foto: Jeppe Eimose Waagstein.

nar Dyrberg og betvivlede aldrig deres beret-
tigelse, præcis som de allierede soldater, som
han betragtede som sine ligemænd. Ligeledes
diskuterede han kun sine aktiviteter med an-
dre medlemmer af Holger Danske, som for det
meste var nære venner fra Akademisk Skytte-
forening. Regensianerne blev holdt i uvidenhed
– alt andet ville have været fatalt skødesløst –
og det er derfor teoretisk muligt, at der boede
andre modstandsfolk på Regensen samtidig.

Hoff fortryder ikke sine valg, og hilste An-
ders Foghs diskussion af Danmarks ansvar un-
der besættelsestiden velkommen. Et spørgsmål
til Slåbrokken gik på, om modstandskampen
gjorde nogen forskel militært, og om den ikke
bidrog til at bringe flere danske liv i fare. Såle-
des adspurgt svarede Hoff, at havde alle euro-
pæiske nationer haft den danske regerings
holdning, var krigen med sikkerhed faldet ud
til tysk fordel. Derudover kunne en aktiv mod-
stand måske have forsinket besættelsen af
Norge, hvilket igen kunne have givet englæn-
derne et vigtigt spillerum. Hoff insisterer dog
på, at det afgørende fejltrin lå langt før, nemlig
i den manglende investering i Danmarks mili-
tær i 1930'erne.

Hoff havde ingen lyst til at færdiggøre stu-
diet efter krigen. I stedet søgte han ind til mili-
tæret, men efter et års tid vendte han tilbage til
bøgerne og Regensen. Lysten fulgte dog ikke
med, og Hoff reflekterede senere over, at det i
høj grad skyldes de psykiske mén, som havde
sat sig i en fysisk uskadet krop. Studiet blev vur-
deret til at kunne klares med et par håndbevæ-

gelser, der blev gået hårdt til spiritussen, men
det lod sig dog gøre at passe et job på Børsen
med mødetid kl. 13.

En aften i denne periode blev skelsættende
for Regensens sangtradition. Hoff residerede
på 3x9 og blev holdt vågen af en fest i nabo-
værelset, vist nok afholdt af Regensforeningen
Pip. Inspireret af de studentikose løjer forfat-
tede Hoff en vise, der bliver sunget den dag
i dag: "Regensen er havet for os". Den blev
vældigt populær på gården, men efter fraflyt-
ningen gled sangen ud af Hoff's bevidsthed. En
dag mange år senere sidder han på sit kontor
i Købmagergade og hører pludselig en skrålen
fra Store Sals vinduer, og siden er han hvert år
blevet mindet om, at alle deltagere til regen-
sianersamfundets generalforsamlinger kan den
udenad.

Efter studiet arbejdede Hoff syv år Indu-
strirådet og syv år i FDM. Siden udførte han
igennem Kampsax og sit eget firma analyseop-
gaver for at hjælpe Verdensbanken med at an-
lægge veje i Thailand og Brasilien. Kollegerne
blev hans tætteste venner, for han havde for
længst sluppet forbindelsen til modstandsbe-
vægelsen. I det hele taget holdt han livet igen-
nem lav profil med sin aktivitet under krigen,
indtil han for ganske nylig blev inviteret til Lol-
land for at fortælle om sin aktivitet af sogne-
præst Henrik Gade Jensen. Nu har han givet et
interview til Kristeligt Dagblad, og altså også
delagtiggjort regensianerne i sin ungdoms ver-
densbillede.

Hvis I vil høre slåbrokken i sin fulde længde
med alle Regensanekdoterne, kan den findes
på følgende link: goo.gl/9yQAY8

Alternativt kan Ida Neergaard kontaktes på
idadarieneergaard@hotmail.com for en højop-
løsningsversion.

Man kan se og høre Hoff synge for på
Regensen er havet for os med de nulevende
regensianere som kor på følgende link: [youtu.
be/7-wGhIQRc8k](https://youtu.be/7-wGhIQRc8k)

Lindetale til Lindefroksten 2014

Jeppé Langkjær (2009-2014), PIP

Kære Regens

Jeg vil gerne starte med at takke Thea og Bergliot for at have pålagt mig den nervepirrende og ærefrygtindgydende opgave, det er at holde årets Lindetale. Jeg vil dog i samme ombæring skynde mig at undskylde på deres vegne – de vidste tydeligvis ikke, hvad de gjorde. De har nemlig valgt en specialeskrivende taler. Og det er sådan, at sidder man midt i sit speciale, har man svært ved at tænke og tale om andet end det. Jeg har derfor taget konsekvensen og vil nu tage udgangspunkt i mit specialeemne. Og det er derfor, jeg undskylder på forhånd – jeg skriver nemlig om antropologisk videnskabsteori.

Et tørt og uvedkommende udgangspunkt umiddelbart. Efter en del tids summen og tankevirksomhed, gik det imidlertid op for mig, at antropologisk videnskabsteori måske slet ikke er et helt skidt afsæt for en tale om Regensen. For det skal Lindetalen jo gerne være – skal I endelig høre på andre, kan I bedst lide at høre om jer selv. Og bare rolig, I får det, som I vil have det.

Men først tilbage til antropologien. Kort sagt kan antropologi kvalificeres som videnskaben om den Andens meningsfulde omgang med verden. Antropologiens genstandsfelt er med andre ord forskellighed. Den lille forskel (skal vi have tørrestativ på køkkenet?), den store forskel (er Stuart egentlig en god provst?), men grundlæggende en forskellighed, der altså forudsættes at være meningsbærende, fordi den menneskelige eksistens opfattes som fundamental meningsfuld.

Derfor er antropologisk videnskabsteori et godt afsæt, for er der noget, som karakteriserer Regensen, er det vel netop forskelle. Vi kan så altid diskutere, hvor meningsfulde de nu engang er. Er det fx meningsfuldt når to regensianere en tidlig morgenstund bestiger Frøken Lind med en flaske portvin når syv alumner udsmykker deres gang med skibsgods og giver hinanden maritime titler når en forening finder fornøjelse i banal racisme og det at smadre ølflasker mod en væg når en anden forening tidbeder en hudfarvet lerklump uden hoved som sin eros og urkraft når jeg kaster en øl i hovedet på en medalumne, fordi han har taget min knogle når andre umiddelbart formålsløst ødelægger fælles indkøbt porcelæn når en tredje forening svøber sig i et FN-flag og lader som om, de taler esperanto når man inkarneres som en af verdens til alle tider ondeste diktatorer blot, fordi man har køkkenvagt eller når en flok fulde såkaldte tidligere embedsmænd og –kvinder maler en forsvarsløs teenagers brystvorter lyserøde og stikker en penisattrap i bukserne på ham

Skal I endelig høre på andre, kan I bedst lide at høre om jer selv.

Det kan vi diskutere, men lad os for nu blot købe præmissen og anskue disse forskellige omgange med Regensen som meningsfulde.

Følger vi antropologiens gængse forklaringsmodel, skal vi forstå disse forskelligheder, den umiddelbare fremmede Andethed vi mø-

Foto: Dominique 'Nicci' Alex.

der, så snart vi træder ind ad de tunge, grønne porte, som varierende repræsentationer af Regensen. Vores forskellige opfattelser af den Røde Gård skyldes, at vi tilskriver Regensen hver vores betydninger. For én er det måske paradys på jord, mens det for en anden – Gud forbyde det – blot er en hyggelig og billig studiebolig

Bag dette paradigme finder vi den kartesiske splittelse, der har præget hele den moderne tænkning – skellet mellem verden og bevidsthed. Verden er én, erkendelserne af og omgangene med den er mange. Repræsentationen er til verden, hvad forskellighed er til lighed. Oversat findes der én virkelig Regens, men 100 forståelser af den.

At begribe og forstå forskellighed sådan er imidlertid ikke frugtbart, lyder en nylig rejst kritik inden for antropologien, der har fået den samlede betegnelse den ontologiske vending. At forstå forskellighed som repræsentation er en reduktion af forskellene. At vi opfatter forskellene som udtryk for menneskelig konstruk-

tion gør, at vi ikke kan forstå dem på deres egne præmisser. Nej, vi forstår dem kun i kraft af vores egen idé om disse forskelle.

Desuden lyder anklagen, at denne forståelse medfører, at vi hver især betragter vores egen repræsentation som den bedste. Og er vi så uenige med vores medregensianere, ja, så er det, fordi de bærer rundt på en misforstået forestilling om, hvad Regensen i virkeligheden er. Husk, der er kun én Regens.

Kritikerne ønsker derimod at tage forskelligheden alvorligt. Det kan i deres øjne kun lade sig gøre, hvis skellet mellem verden og bevidsthed, mellem den ene Regens og de mange repræsentationer af den, udviskes. Og det gør de så ved at tænke verden og mening identisk. Det vil altså sige, at mening er ikke noget, der tilskrives – det er ikke en menneskelig handling. Mening findes i verden, i tingene, og at vi har forskellige forståelser, skyldes derfor, at vi lever i forskellige verdner.

Pointen er nu, at vil man forstå den Andens, sin medregensianers verden, må man gøre det

på hans eller hendes præmisser. Har man ikke ordene og begreberne til det, kan det ikke lykkes ved at oversætte de anderledes forestillinger og udtrykke dem med egne begreber. Nej, det kræver at man udvikler et nyt begrebsapparat, så forskellene ikke reduceres.

Hvorfor denne teoretiske udredning? Jo, fordi jeg synes, kritikerne bag denne ontologiske vending har en sympatisk pointe, som vi kan lære noget af her bag de røde mure. Vi skylder nemlig os selv og hinanden at tage vores indbyrdes forskelligheder alvorligt. De skal netop ikke bare reduceres og nedgøres som misforståede repræsentationer af en evig og sand Regens. Forskellene skal tværtimod imødekommes og respekteres, og møder vi en forskel, der umiddelbart virker uforståelig, må vi anstrenge os og gøre os umage for at forstå den uden blot at bortforklare

Viljen til at forstå sine medregensianere på deres egne præmisser er for mig en tilgang, der åbner en rig verden af muligheder.

Jeg mener, at vi som fællesskab kan nyde godt af den ydmyghed, der ligger i denne tilgang til de Andre, som jo er vores medregensianere. Jeg ved udmærket, at ydmyghed ikke er den gennemsnitlige regensianers fremmeste kvalitet, så derfor er det måske så meget desto mere gavnligt, at vi forpligter os på den. At se den indbyrdes forskellighed som udtryk for plurale, mangfoldige, virkeligt forskellige Regenser og ikke blot som udtryk for et kontingent og tilfældig forestilling om den samme Regens, er at se forskellene som reelle alternativer. Viljen til at forstå sine medregensianere på deres egne præmisser er for mig en tilgang, der åbner en rig verden af muligheder. En mangfoldighed af frugtbare og i den grad meningsfulde Regenser.

Og med disse ord vil jeg gerne udbringe en skål for de 100 Regenser. Skål.

nvitation til generalforsamling

Kære medlemmer af Regensianersamfundet

Som traditionen byder det, vil der sidste fredag i november blive afholdt Regensianersamfundets generalforsamling med efterfølgende middag, revy og fest i Storesal. Den aften i året, hvor man fester med de gamle venner fra regenstiden, igen kan leve i Regensiel forstand og gense den røde gård med alle dem, man delte den med. Generalforsamlingen starter fredag d. 28. november 2014, klokken 18:00 i Regensens bibliotek

Prisen for arrangementet er 350 kr., og tilmelding sker ved at indbetale beløbet på det girokort, vi udsendte til alle i starten af november. Betalingsfrist 7. november. Spørgsmål, forslag, etc. kan rettes pr. e-mail til formanden på: formand@regensianersamfundet.dk.

1. Valg af dirigent, valg af referent, godkendelse af dagsorden
2. Formanden fremlægger sin beretning
3. Fremlæggelse af årsregnskab og revisorer forholder sig hertil
4. Orientering om støtteamarbejde for Regensens økonomi
5. Valg af formand, kasserer og bestyrelse (genvalg mulig)
6. Valg af to revisorer
7. Evt.
8. Festmiddag og Re-revy i Store Sal

Klokkerberetning – efteråret 2013

Af Peter Anders Andersen (2009-, Uglen) og Bartal Nolsøe Poulsen (2011-, Gamle)

Efterårsklokkeratet begyndte, som de alle gør, ved Generalforsamlingen. Hele gården kunne høre, at vi var blevet Klokkere, da vi i vores fuldskab trådte nedad trapperne fra Provsteboligen med regensens klokke klingende i takt.

Regensen havde fået et multi-kulti klokkerat. Klokkeratet bestod af to klokkere, som begge var født og opvokset udenfor Danmark, nemlig Færøerne og Brasilien. Kombineret med en australsk provst betød det, at vi flere gange i løbet af efteråret måtte få vejledning fra Provstinden, når sproglige tvister opstod.

Semestret blev skudt igang med et ambitiøst omdannelse af Store Sal til indflytterfesten, hvor gobelinernes manglende tilstedeværelse blev udfyldt af svævende heliumsfyldte vandgobler, et krystalbjerg flydende opad flygelet, og lyseffekter i uendelige kombinationer. Det hemmelige tema var dette år Regensens Fabulous Future Fashion Show år 3000. Regensianernes fortolkninger af temaet bød på fremtidsfortolkninger af Spartacus, inspiration fra filmene "Det 5. Element" og "A Clockwork Orange", samt diverse dystopiske og utopiske ideer.

På Kulturnatten inviterede Regensen København indenfor i vores hjem. Fakler i gården og hjemmebagte kager i Biblioteket sørgede for hyggen. Vi havde rundvisninger af Biblioteket og Salene hvert kvarter, og over 2.000 gæster besøgte Regensen den aften.

Op til Revyen havde gården besøg af 3 antropologistuderende, som i forbindelse med det ambitiøse projekt "Bæredygtigt Kulturarv", ville udføre et feltstudie af regensianernes miljøvaner. Ideen bag projektet var at undersøge,

hvordan et sammenhold af mennesker kunne ændre deres vaner, for at tilstræbe et højere mål, uden umiddelbar monetær gevinst. Tanken om, at regensianerne skulle undersøges af antropologer, blev i begyndelsen mødt med et ramaskrig fra regensianere, som udtrykte stor skepsis over for at blive observeret. De følte, at deres privatliv blev invaderet, og frygtede for, at Regensen kunne risikere at blive portrætteret i et dårligt lys til medier udenfor murene. Regensens uskrevne regler, sjoflinger, traditioner og små finurligheder, kunne gå hen og blive misforstået. På trods af den initiale skepsis viste det sig, at antropologerne blev mødt af regensianere, som var ivrige efter at vise, hvor skør og sjov vores verden kan være. Antropologerne blev inviteret til foreningsfester, og var naturligvis også med til indflytterfesten og revyen. Ingen af dem har indsendt en ansøgning til Regensen.

Temaet til Revyen var inspireret af regensianernes skepsis overfor antropologerne, og manifesterede sig i et Edward Snowden tema. Der var gået to år siden sidste revy. To år hvor Regensen, og regensianerne, havde gennemgået enorme udfordringer. Forventningerne til årets revy var skyhøje. På trods af, at en stor andel af de, på tidspunktet, levende regensianere ikke havde været til revy tidligere, kunne hele gårdens beboere fornemme, at det var tid til at spændinger skulle løsnes, og sjoflinger skulle opføres. Revydirektørerne opførte et fantastisk nummer, og foreningerne leverede skuespil og sang på et helt uventet højt niveau. Revyen var en succes!

I novembermåned arrangerede regensianeren Siri Mørch Pedersen sammen med Dansk Flygtningehjælps Unge Netværk et gastronomisk projekt kaldet Restaurant Asyl. Her kunne flygtninge med et ønske om at fortælle om deres kulturelle historie, servere eksotiske egnsretter fra deres hjemland. Købmagergades sultne forbipasserende kunder kunne bevæge sig op i Lille Sal og smage på alverdens forskellige retter i Restaurant Asyl. Overskuddet fra projektet gik til et velgørende formål.

For første gang nogensinde var Provsten ikke til stede til en fest, da det årlige Julebal løb af stabelen sidste år. Han og familien havde valgt at prioritere en længere ferie til de sydligste himmelstrøg, og tilbragte julen i Australien. Vi havde inden afrejsen snakket om, hvad i alverden vi skulle gøre ved den af samme grund manglende provstetale. Mange idéer blev vendt, alt fra en live tale over Skype fra down-under, til en gæstetaler. Det endte med, at Provsten med kyndig hjælp fra nogle alumnier indspillede en stumfilm, som blev vist på storskærm midt under ballet. Filmen var en bragende succes, og næppe har Provsten fået så ivrigt bifald efter en tale, som han gjorde efter filmen. Klokkerne var i kontakt med Provsten via sms under festen, og vi fik formidlet den gode modtagelse af filmen, mens Provstefamilien sad og spiste morgenmad på den anden side af kloden.

Henad sommermånederne kunne forbipasserende på Købmagergade bemærke nye farver, dufte og gastronomisk aktivitet i Regensens buegang. Initiativet Grothes Gademad,

opstartet af fremlejerer Frederik Grothe Møller, satte gang i en opblomstring af buegangen. Menuen bød på eksklusive og frisksmurte sandwiches i de varme måneder og på særdeles varmende supper i den kolde tid. Skønt initiativet endte med at være en underskudsforretning, var det med til at udvide forestillingsevnen hos Købmagergades forbipasserende om, hvad buegangens historiske mursten kunne rumme af aktivitet. I tiden efter Grothes Gademad, dukkede alskens forskellige boder op i buegangen som vidnesbyrd på dette.

Som klokkere har vi set det som en af vores største opgaver at sørge for, at indflytterne fik en god og uforglemmelig start på deres regensliv. Vi har forsøgt at oplære dem i den regensielle ånd, og det har vist sig, at deres entusiasme for at flytte ind på Regensen er fortsat med uformindsket styrke.

Efterårsklokkeratet 2013

Bartal Nolsøe Poulsen og
Peter Anders Andersen.
Fotos: Dominique 'Nicci' Alex'
og 'Elisabeth Angelo

Klokkerberetning – foråret 2014

Af Bergliot Borg Christensen (2011-, Skrap) og Thea Degett (2009-, Tilia)

Foråret 2014 startede eventyrligt for undertegnede klokkerpar, da et hold på 12 nye alumner viste os vejen til det store kaninhul og skød foråret i gang med en fabelagtig indflytterfest under temaet: (m)Alice i Eventyrland. Dækket med intet mindre end 30m² rullegræs var Store Sal omdannet til eventyrlig hule, og midt i det hele var plantet dele af Frk. Lind til at dirigere herlighederne. Den nye gruppe alumner var tydeligvis støbt af noget helt særligt, og vi var, som klokkere, nærmest overflødige under festforberedelserne.

I rask tempo skred foråret frem med provstemøder, madklubber med indflytterne og foreningsfester ad libitum. Traditionen tro fik vi herligt besøg fra alumner fra vores venskabskollegium Goodenough i London, og spillede imod dem på græsset foran Rosenborg slot. For første gang i mands minde gik sejren til de britiske fightere, men det glemte vi hurtigt med bægrete fuld af øl til en fremragende fest arrangeret af sportsdirektionen. Og mon ikke det er godt for fremtidens tradition, at de ikke er helt evige tabere.

I år har den nyeste Frk. Lind prydet Regensen i 60 år, og det blev fejret på behørig vis d. 10. maj til årets bedste fest, Lindefrokost. Endnu engang tryllede det energiske indflytterhold en overdådig fest frem, med alt hvad hjertet kunne begære af kolde og varme retter, sommerblomster og guirlander. Ølkusken kiggede forbi med den store ølvogn spændt for to brunstige heste, et godt humør og sad med til bords hos regensforeningen Hoff under hele frokosten. Til vores glæde var regensia-

nersamfundet velrepræsenteret med tre bestyrelsesmedlemmer: Troels P, Jeppe Eimose og Thomas Grane. Med til bords havde vi desuden de to Inspectores Colegæ fra Valkendorfs kollegium. Foråret var et overflødhedshorn af inspiration til sjoflinger, og selv indflyttergruppen havde skrevet en sjofling til lejligheden om brug og misbrug af vores allemail. Provsten brugte lejligheden til at tale om hvorvidt de levende regensianere stadig levede op til kommunitetslegatet som værdigt trængende og flittige studerende. Eller om vi var faldet lidt af på den og ikke overholdte alle de løfter, som lovet i optagelsesansøgningen? En lille opsang til selvrefleksion og regensielle pligter, kan man vist godt kalde det. Årets Lindetaler, Jeppe Langkjær, holdt med bævende hænder og fast stemme en antropologisk tale om den Regens, vi er fælles om, men alligevel har vores helt personlige forhold til. Undertegnede klokkerpar var så rørte over talen, at vi lige skulle ud have en skarp efterfølgende. Men snapselaugget diskede op med både den klassiske porse og mere eksperimenterende udtræk, så der var rigelig til enhver gane. Himlen holdt tørt under hele frokosten og gav os en salut med skybrud, mens vi for op af Runde Tårns vindinger og sang om de teglrøde mure på toppen af tårnet. Vand blev temaet for resten af aftenen, først med en overdådig vandkamp, og senere med kæmpe nøgenfest i fællesbadet. Hvem siger at den nutidens ungdom er kropsforskrækkede og blufærdige? Festen varede til den lyse morgen med den nye hus-DJ: Gedemanden, der fik gang i de vikkende hofter på dansegulvet.

Under Lindefrokosten fik vi lokket ud af Martin, at han havde 20 års jubilæum i år, nærmere bestemt d. 15. maj 2014. Vi fik derfor hurtigt stablet en reception på benene i samarbejde med Provsten, som blev afholdt i eftermiddagssolen med mousserende vin og kanapeer. Martin fik meget ros, som han kunne holde til for sin evige flid, gåpåmod, kollegiale loyalitet og tålmodighed med regensielle udskejelser fra alle de fire talere; Portneren Finn, Provsten Stuart, tidligere Provst Erik Skyum Nielsen og undertegnede klokkerpar. En flok Regensianere havde også skrevet en hyldestsjofling til Martin, som blev fremført akkompagneret af husband på kontrabas, guitar og violin.

Knap havde vi vasket gulvet rent fra sidste fest inden det afsluttende klimaks på vores klokkergerning skulle skydes afsted – det årlige Lindebal. Linden gjorde sig til som aldrig før, og indhyllet i festrusens tåger kastede Regensen sig ud i swing til en Midnatsgæst med både trækbasun og trommer. Indflytterne løfte festen til nye højder, og det var med et saligt drag om munden at Regensen gik på sommerferie.

Nogen kedelig sommerferie blev det dog aldrig – næppe havde vi knappet den første øl op og sat os til rette i gården i den sidste eftermiddagssol, inden Copenhagen Opera gjorde os selskab. Derefter var vi vidne til prøvetimer med primadonnaer og lagde øre til sangfugle i (næsten) alle døgnets timer. Kulturdirektionen var uvurderlig i rollen som som mægler mellem den store kunst og tømmermændsramte Regensianere. Men Romeo og Julie tager sig unægtelig godt ud i den Røde Gård.

Imens fjerpennene blev støvet af til et nyt semester gav Søren Hoff en historisk Slåbrok, hvor han tog alle tilhørende tilbage til Regensen under besættelsen. Bedst var det dog, da dagens taler slog over i sang og fremførte versene til "Regensen er Havet for Os", mens vi andre stemte i på omkvædet. Det kom som en overraskelse for sangens ophavsmand, at hans sang er en fast bestanddel i alle vore fester og som en overraskelse for os, at der var mere til sangen, end det vi kendte. Som embedsperioden gik på hæld åbnede Regenen dørene for Danmarks fredssommeligste digtere, der på lyrisk vis læste for fred i Palæstina.

Det har været en kæmpe oplevelse at komme grundigt ind bag murene på den skønne Regens, at lære den altid hjertelige og varme provstefamilie at kende og, ikke mindst, at få 12 nye Regensammerater. Indflytterne har haft et enestående sammenhold og fællesskab, som vi er meget glade for, at være blevet en del af.

Klokkerne foråret 2014

*Bergliot Borg Christensen og Thea Degett.
Foto: Dominique 'Nicci' Alex.*

Carlsbergs 20 års jubilæum fejret

*Martin Erichsen havde 20 års jubilæum den 15. maj i år og dette blev fejret på behørig vis med taler af portneren Finn Koch, provsten Stuart Ward, tidligere provst Erik Skyum-Nielsen, samt af klokkerparet Thea og Bergliot.
Foto: Dominique 'Nicci' Alex.*

Vikinger i Bjørnegrotten!

Af Laurine Albris (2008-2013), PIP)

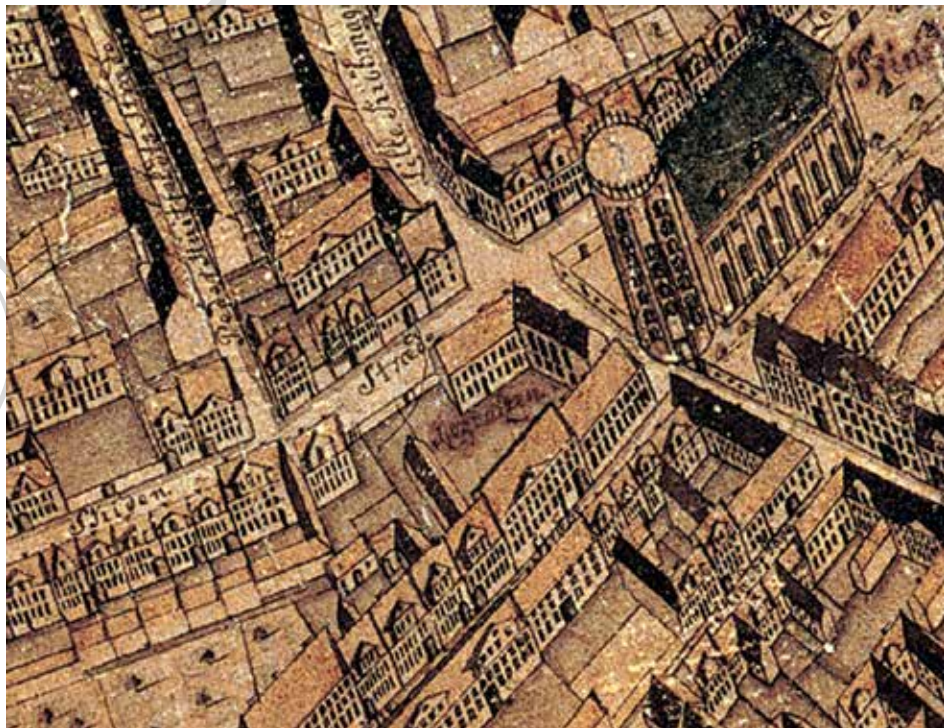
Da det nye køkkentårn skulle opføres i Bjørnegrotten, måtte man grave ud til piloting, rør og fundamenter, og her deltog arkæologer fra Københavns Bymuseum. Hvis ikke Finn og diverse V-mænd gennem tiden havde rensset ud i Grottens udsmidt, ville udgraverne kunne have gjort nogle spændende samtidsarkæologiske iagttagelser om livet på Regensen. Imidlertid måtte man lade sig nøje med ikke uinteressante oplysninger om ældre tider.

Selvom der kun var tale om meget smalle grøfter nåede man ned til flere interessante lag. Øverst var der et opfyldslag med trækul og murbrokker, der var ca. 1,35 m dybt og indeholdt materiale fra perioden 1500-1950. I dette lag fandt man et fundament af kampesten og muremesterbeton, der dateres til midten af 1800-tallet. Herunder lå endnu et opfyldslag, som vurderes at være fra middelalderen. Under kampestensfundamentet stødte man på en nedgravning i undergrunden. Denne grube (arkæologisk fagterm for en større eller mindre nedgravning af uvis funktion) var undersøgelsens mest interessante fund. Den indeholdt en lille kobbernål fra middelalderen, ca. 1200-1400, og i bunden var der et lag med trækul. Makrofossilanalyser viste at lagene indeholdt uforkullede frø fra star og hyld, hvilket tyder på at området har været åbent, men beboet af mennesker og bevokset med disse planter. Et

havrekorn fra grubens nederste lag blev C14-dateret til perioden år 937-1047.

Absalon fik byen Havn i gave af kongen i 1160'erne, men man ved at der i vikingetiden har ligget et fiskerleje og muligvis en handelsplads. Man har fundet spredt arkæologisk evidens for aktiviteter i vikingetiden, bl.a. spor af en gård ved Kongens Nytorv og grave fra den sene vikingetid på Rådhuspladsen. Spor fra vikingetiden er dog yderst sjældne i København og er ikke tidligere påvist omkring Regensen. Oftest er denne periode overlejret eller forstyrret af senere tiders aktiviteter. Derfor kalder arkæologerne gruben i Bjørnegrotten et "yderst sjældent og særdeles unikt" fund, som udgør en vigtig brik i puslespillet. Regensen har ligget på et højt og tørt punkt i forhold til den oprindelige Københavnske topografi. Netop sådan et sted ville være perfekt til en vikingeboplads.

Regensen ligger i den nordlige udkant af middelalderbyen, i et område, der før 1600-tallet blev kaldt Byens Ende. Købmagergade var hovedindfaldsvej til København fra Nordsjælland og hed formentlig Bjørnebrogade indtil midten af 1500-tallet efter en bro over bygraven. Der synes dog ikke at være forbindelse til Bjørnegrotten. I 1400-tallet lå der en gård på Regensens grund og i 1618 fik universitetet mulighed for at erhverve den store ejendom på det nordlige hjørne af Købmagergade og

Geddes kort over København fra 1761 (kilde: <http://www.kbharkiv.dk/udforsk/kobenhavn-1761/om-kortet>).

Store Kannikestræde, som havde tilhørt Mette Hardenberg, enke efter Chr. 4s kansler Christian Friis til Borreby. Med lån fra kongen blev området købt for 9000 daler og man kunne nu realisere tanken om et studenterkollegium i relation til Kommunitetet, stiftet af Fr. 2 i 1569. Det var fordelagtigt at gården lå så nær universitetet og på samme tid blev grunde langs St. Kannikestræde udstykket til professorboliger.

På grunden rev man alle ældre bygninger ned og påbegyndte straks opførslen af kollegiet, hvoraf de første bygninger som bekendt stod klar i 1623. Det kan nævnes at man i 1994 i forbindelse med kloakering i gården stødte på et murværk på kampestensfundament fra 1600-tallet, der kan være rester af den gamle Regens, hvoraf det meste brændte i 1728.

Kilde:

Københavns Bymuseum, udgravningsrapport KBM 3824, ved Stine Damsbo Winther, 2012 samt egne piratarkæologiske iagttagelser gjort i samarbejde med nærorientaler Rune Rattenborg ved indledende prøveboringer i Grotten.

D a kimen til en bæredygtig Regens blev lagt

Hvordan vi sikrer livet under Linden – nu og i fremtiden

Af Maria Toft (2012-, Skrap) & Stine Lassen (2008-2014, Skrap)

Fortællingen om Kommunitetslegatet fra 1569 har hos de fleste regensianere været en fortælling om en bundløs kongelig skatkiste, hvorfra en uendelig pengestrøm sikrede regensianerne fribolig og økonomisk underhold til evig tid. Friboligen har i årtier krævet husleje og efter en nylig gennemgang af økonomien, er det blevet klart, at skatkestens bund snart er nået. Uden grundlæggende ændringer i økonomien vil den Regens, vi kender, være fundamentalt forandret om kort tid.

En bæredygtig Regens

Der er de seneste år sket noget på Regensen. På tværs af foreningsspil og studier, der skal passes, lever visionerne for denne helt særlige røde gård. Visionerne handler om en bæredygtig Regens i både økonomisk, social og miljømæssig forstand. Dels i form af en Regens, hvor energitabet i den daglige drift er mindsket for klimaets og for vores varmeregnings skyld. Og dels om en Regens, hvor finanserne er så fornuftige, at dette særlige sted også kan bestå om 10 og 50 år med velholdte bygninger for fremtidige alumner. Et sted, hvor et højt månedligt legat, dvs. en lav husleje, også fremover kan sikre muligheden for et helt særligt studenterliv uden økonomiske bekymringer for den enkelte, og hvor der i stedet er overskud til leg og kreativitet i kombination med faglig fordybelse og gensidig inspiration. Flere initiativer er i gang.

Fondsansøgning: Projekt Bæredygtig Kulturarv og Fondssøgningsgruppen

Der bliver arbejdet for bæredygtighed i stor skala. I foråret 2013 blev der iværksat et omfattende tværkollegialt fondansøgningsarbejde. Det samlede alle vedligeholdelsesopgaver på tværs af kollegierne i Kollegiesamvirket af 1983 i ét samlet fondsprojekt. Det særlige ved projektet var et samarbejde med DTU og Institut for Antropologi ved KU om at skabe løsninger til energieffektiviserende tiltag – tekniske såvel som sociale. Resultatet blev en markant forbedret viden om de fire kollegiers fysiske stand samt en større forståelse af deres materielle og immaterielle kulturarv.

Med afsæt i den nye viden fortsætter arbejdet nu med mindre enkeltprojekter på Regensen i en flittig og fokuseret fondssøgningsgruppe. Der søges om støtte til istandsættelse af murværk og vinduer med henblik på bedre indeklima og lavere energiforbrug. Støtte til de grønne istandsættelser kan lette den trængte økonomi og ikke mindst mindske vores energiforbrug på sigt.

Den grønne omstilling er synlig i mindre skala ved embedet "Vedligehold" (V), som nu er omdøbt til "Bæredygtighed & Vedligeholdelse". Embedet har ansvaret for at udvikle en grønnere Regens. Flere tiltag har ændret dagligdagen for regensianerne. For nyligt er den tilsyneladende højtelskede opvask i hånden blevet erstattet af førsteklasses vandbesparende opvaskemaskiner. De små forandringer i dagligdagen tegner sig allerede.

Det nyeste skud på stammen: Kommunitetsfonden 2.0 – Regensens Alumnefond

Visionen om en bæredygtig økonomi er ikke ny. Ønsket om at etablere en fond, som kan sikre Regensens bygninger og dermed det liv, der leves i dem, for fremtidige generationer af regensianere, har eksisteret længe. Men nu er der etableret en arbejdsgruppe af levende og døde, som vil gøre drømmen til virkelighed. Med fonden vil det være muligt at give økonomisk støtte til Regensens fremtidssikring.

Regensianere donerer allerede til fonden med det håb, at den over tid kan vokse sig stor og bidrage til at bevare Regensen og det helt særlige regensliv.

Den bæredygtige Regens knopskyder. Men det vil kræve flid og dygtighed at sikre den for fremtiden. Regensen en unik gave. I fællesskab kan vi arbejde for, at den kan gives videre til kommende generationer af regensianere.

Fodbold

"Traditionen tro fik vi herligt besøg fra alumner fra vores venskabskollegium Goodenough i London, og spillede imod dem på græsset foran Rosenborg slot. For første gang i mands minde gik sejren til de britiske fightere, men det glemte vi hurtigt med bægret fuld af øl til en fremragende fest arrangeret af sportsdirektionen".

– Klokkerne Thea og Bergliot

Foto: Roger Llewelyn.

Sommerudflugt 2014

Af Poul Petersen (1981-1986, Tilia)

Godt gemt af vejen på Frederiksberg ligger det lille museum "Bakkehuset". Her er Rikke Garfield, skrappianer og forhenværende klokke, ansat som museumsinspektør.

På en dejlig solbeskinnet lørdag i juni havde knapt 20 døde regensianere fundet vej til Frederiksberg.

Ved ankomsten beklagede en enkelt deltager sig over, at den fremsendte ruteplan ikke var blevet opdateret i forhold til DSB's vedligeholdelsesplan. Vedkommende var derfor blevet nødsaget til at gå næsten en kilometer og mente sig berettiget til erstatning. Hertil blev det bemærket, at man normalt skal have lidt et tab for at få erstatning, og det eneste tab i den her sammenhæng var nogle få gram fedt. Sagen blev afvist.

Rikke gav os en meget spændende og engageret rundvisning i Bakkehuset. Regensianere stiller som bekendt mange begavede (og mindre begavede) spørgsmål, men Rikke havde svar på alt. Bakkehuset har haft en omskiftelig tilværelse, men i første del af 1800-tallet var det ejet af ægteparret Kamma og Knud Lyne Rahbek. Bakkehuset lå dengang langt ude på landet, og ægteparret skabte et kulturelt og litterært fristed, som ikke var bundet af de snobede normer inde i København.

Bakkehuset blev hurtigt et samlingssted for tidens store forfattere, kunstnere og intellektuelle. Blandt de mange gæster var Adam Oehlenschläger, B.S. Ingemann, H.C. Ørsted og H.C. Andersen. Oehlenschläger blev næsten en del af familien, idet han blev gift med Kamma

Rahbeks søster, Christiane i 1810. Hans slåbrok kan stadig ses på Bakkehuset.

Kamma Rahbek talte og skrev fem sprog, og hun havde en omfattende brevkorrespondance med tidens store personligheder i Europa. Hun var også det naturlige samlingspunkt for husets mange gæster.

Knud Rahbek var litteraturprofessor på Københavns Universitet og beskæftigede sig bl.a. med oversættelser af engelsk, fransk og tysk dramatik, med anden litteratur, dansk litteraturhistorie, teaterkritik og egne digte og skuespil. Mest berømt er han dog for sine drikkeviser, der blev sunget i de københavnske klubber og selskaber, hvor Rahbek selv var et ivrigt medlem. Han var også en værdsat figur i det københavnske studentermiljø og blev æresmedlem af Studenterforeningen i 1823.

På trods af den gryende romantik, var Knud Rahbek mere forankret i oplysningstiden, og mente at næsten alt burde have et fornuftsorienteret og til dels moraliserende præg. Til det formål beskæftigede han sig blandt andet med omskrivning af klassiske skuespil. I Knud Rahbeks version af Don Juan bliver forførelsen efterhånden bevist om sit syndige liv og ender med at blive en dydig mønsterborger. Underligt nok blev denne version af stykket aldrig en kommerciel succes. Rahbek gik i øvrigt hver dag de 3 kilometer ind til universitetet på Frue Plads og tilbage igen. At ride eller køre var der ikke råd til, så om vinteren kunne turen være lang. Tilsyneladende havde man på den tid et helt anderledes forhold til at gå lange ture.

Rikke byder velkommen til de knapt 20 fremmødte. Fremragende vejr. I baggrunden mindepladen over Kamma Rahbæk.

Borgerskabet mødtes i Bakkehuset.

Vin til Rikke efter den fremragende og meget indholdsrige rundvisning.

Udendørs frokost på Gamle Carlsberg i gården foran staldanlægget.

Efter rundvisningen havde vi på Rikkens anbefaling bestilt frokost i det nærliggende Jacobsen Brewhouse på Carlsberg. Et rigtigt godt spisested.

Rikke kunne desværre ikke selv deltage, da

hun skulle passe museet. Som en beskedent erstatning fik Rikke overrakt 3 flasker vin for den fremragende og meget indholdsrige rundvisning. Vi andre takker for en rigtigt hyggelig dag.

D rift, depoter og debiteringer: Hvordan hænger det hele sammen?

Af Stuart Ward (2010-, Regensprovst)

Foto: Dominique 'Nikki' Alex.

Når de fleste afdøde regensianer reflekterer tilbage på deres tid på gården, har de utallige gode minder om spontane køkkenfester, uendelige regensrådsmøder, rørende taler, vilde reynumre, fornemme foreningsmiddage, kammeratskab, kærlighed, og det kontrollerede kaos, der fylder så meget i de nulevendes, såvel som de afdødes, bevidsthed. Men der findes også et parallelt Regensunivers, der ikke efterlader så mange efterdønninger – som består af tal og regneark, aktier og aktiver, regnskab og

rente, inventar og investeringsdepoter og meget, meget mere. Det ene univers skal hænge sammen for, at det andet kan blomstre. Men selv dem, der engang engagerede sig i X-institutionen, klokkeratet og andre administrative embeder, har (forhåbentligt) renset det regnskabstekniske fra hukommelsen for bedre at kunne tilbagekalde den levende kerne fra deres regenstid.

Til trods for Regensianersamfundets helt forståelige hældning over imod det kulturelle og festlige, er det måske ikke helt uinteressant at genopfriske hukommelsen om det økonomiske grundlag, der stadig gør det muligt at tilbyde Københavns billigste studenterboliger på byens bedste adresse.

Det første, man skal understrege, er, at det jo ikke blot handler om billig husleje, men Danmarks ældste studenterlegat, som har eksisteret siden de første kommunitemiddage blev serveret på Nørregade i 1569. Regensen blev stiftet halvtreds år senere med en kongelig fundats, og Kommunitetet voksede gennem tiden til at blive en af Danmarks største almennyttige fonde i midten af 1800-tallet (dengang betragtet som 'utømmelig'). At det ikke længere forholde sig sådan er velkendt, og en tilfredsstilende fortælling om, hvordan så mange midler forsvandt så hurtigt, ville kræve en fornemmelse for tragedie, som selv Shakespeare vil have svært ved at magte.

Men kendsgerningen er, at stort set alle mine forgængere siden 2. Verdenskrig har stået over for det samme dilemma: hvordan bevare man kernen i Regensens legatkoncept med

stadigt færre midler? Svaret i 1983 blev Københavns Universitets Kollegiesamvirket – en økonomisk sammenlægning med Regensens tre mindre – og dengang endnu fattigere – nabokollegier: Elers, Borchs, og Valkendorfs. Ideen var, at de fire kollegier ville styrke hinanden økonomisk ved at koncentrere deres ressourcer og effektivisere driftsomkostningerne. Men det blev hurtig indlysende, at fire fattige kollegier ikke bringer den store rigdom, og man var nød til at indføre en husleje på 500 kr. om måneden per beboer. Selv om der ikke længere var tale om et fuldt finansieret studielegat, var det stadig et væsentligt bidrag fra den gamle formue, der gjorde, at kommunitetslegatet levede videre i form af subsidieret husleje.

Denne økonomiske model er stort set uændret siden 1983. Kollegiesamvirket lever af tre hovedindtægtskilder: beboernes huslejebetalinger (som er vokset siden 1983 til 1.600kr om måneden); det årlige afkast fra den resterende kommunitetsfond; og Københavns Universitets leje af Nørregade 10 (Rektoratets hjemsted), der har været ejet af kommunitet siden dets grundlæggelse i det 16. århundrede. Sidstnævnte lyder umiddelbart som et formidabelt aktiv, men det er begrænset af en uopsigelig lejeaftale, der sikrer, at KU må blive boende til en fast – og yderst favorabel – pris.

Disse tre indtægtskilder har aldrig været nok til at dække samtlige af Kollegiesamvirkets udgifter, og derfor har det altid været nødvendigt at arbejde aktivt med fondsansøgninger for at dække de større vedligeholdelsesomkostninger, som er uundgåelige, når man har med

fire fredede kollegiebygninger at gøre. Mens donationer fra fonde er et vigtigt fjerde støttemiddel, er det langt fra en sikker basis for en ansvarlig driftspolitik. Til trods for vores store succes indenfor de sidste fem år (med over kr. 20 millioner i fondsmidler på tværs af de fire kollegier) er vi stadig et stykke vej fra en bæredygtig økonomi.

For at rette op på dette har vi i nyere tid sat gang i flere initiativer, for at optimere balancen mellem indtægts- og udgiftssiden.

På energiområdet har vi skiftet Regensens gamle dampvarmesystem ud og installeret en mere effektiv varmecentral. Samtidig har en gruppe beboere arbejdet aktivt mod en grønere Regens, med ambitioner om at minimere energitabet fra vinduer med en ny fondsansøgning i opløbet.

Vi er også begyndt at realisere det store indtægtspotentiale i vores bygninger, især Store- og Lillesal, men også Biblioteket. Disse bliver indimellem lejet ud til relevante samarbejdspartnere, og vi får stadig flere henvendelser. Copenhagen Operas forestilling i sommer 2014 er et godt eksempel, og vi har også haft filminstruktører, som Bille August og Christopher Boe på besøg for at give deres film en vis historisk autenticitet. Forbipasserende på Købmagergade vil også have lagt mærke til de mange boder, der er åbnet op på buegangen, hvilket også er begyndt at gøre en forskel. Det er en hårfin balance mellem penge og privatliv, og vi er nød til at anerkende, at Regensen først og fremmest er et hjem og ikke et varehus. Men siden vi begyndte at åbne op for udlejnin-

ger, har vi oplevet en stadig voksende indtægt, som svarer til næsten 2 procent af vores årlige omsætning – ikke afgørende, men heller ikke uden betydning.

Andre initiativer inkluderer en differentieret lejesats for 'ikke-legat modtagere' (bl.a. fremlejere) og en øget indtægt på KUs lejeaftale på Nørregade (som for nylig er steget med næsten 25 procent). Også beboerne har vist deres velvilje ved at godkende en huslejestigning fra 1.400 til 1.600kr i 2014. Selvom kr. 1.600 er et stort beløb i forhold til de oprindelige kr. 500 fra 1983, har huslejeniveauet ikke fulgt med i forhold til SU udviklingen. Derfor kan man konstatere, at der stadig er tale om et meningsfuldt kommunitetslegat, som gør en stor økonomisk forskel for Regensianerne også den dag i dag.

De fremskridt, vi har opnået, ville ikke have været muligt uden den ualmindelige store forståelse, samarbejdsvillighed, og aktive indsats

fra Regensianerne selv. Jeg har været imponeret over beboernes sofistikerede greb om de økonomiske udfordringer, samt over deres kreativitet, når det kommer til at udarbejde brugbare løsninger. Det gælder især de mange alumner, der har siddet i kollegiesamvirkets bestyrelse, men også Regensianerne som helhed – de har udvist en utrolig stor opbakning for at sikre, at det ikke bliver fremtidens Regensianere, der skal sidde med regningen. Dette har været en af de største – og måske lidt uventede – fornøjelser ved at bo iblandt beboerne på St. Kannikstræde.

Vi arbejder stadig mod nye tiltag, der kan fremtidssikre Regensen i en tid, hvor driftsomkostninger bliver højere, og fondsspenge er sværere at finde. Ambitionen er krystalklar – at holde presset mod brugerbetaling fra døren, og derved opretholde den snart 400 år gamle tradition om uddeling af legatboliger på den røde gård.

Foto: Dominique 'Nicci' Alex.

Uglen hilser Det Regelrette Scrap

Må man vise interesse
For en ny regensianer
Må man holde dansefester?
Skal man passe godt på haner?
Må man værne om privatliv
Og sladre kun en smule?
Må man tale blidt til Tilia
Og holde af en ugle?

*Næ, næ, næ, næ, næ, det må man ikke
Fy fy skamme skamme
fy fy ah ah
slemme slemme fy fy
næ næ nix nix
slut forbudt
men hva' må man så?*

Må man være forurettet
Og sin ærgrelse bedyre?
Må man respektere klokkerne
Og la' dem po-int styre?
Må man være en harmonisk
forening på Regensen?
Kan man bar' gå og være glad
og nyde al balancen?

*Næ, næ, næ, næ, næ, det må man ikke
Fy fy skamme skamme
fy fy ah ah
slemme slemme fy fy
næ næ nix nix
slut forbudt
men hva' må man så?*

Må man være træet og doven
Mens man modarbejder alle?
Må man gerne ekskludere
Mens man spreder al sin galde?
Må man pisse på sit marsvin
Og tørre det på grillen?
Må man male blod på døren
Mens man klør sig lidt i rillen?

*Ja, ja, ja, ja, ja, det må vi gerne
Næ sikke fin fin
ja ja meget fin
stor stor klap klap
fin fin flot flot
det var godt
Nå det må man godt.*

Foto: Dominique 'Nikki' Alex.

A rkivet 'Regensen'

Af Jeppe Eimose Waagstein (2009-2012, Skrap)

Siden 1908 har Regensiansersamfundet udgivet sit medlemsblad 'Regensen' forholdsvis jævnligt. Bladet, som I kender det og som I ser det her, giver en indsigt i livet på Regensen, beretter om Regensiansersamfundets aktiviteter og belyser Regensens historie. Vigtige dele af Regensens og Regensiansersamfundets historie siden 1908 er løbende blevet dækket i bladet, og "Regensen" er altså en vigtig kilde til Regenshistorien. Så udover den mulige fornøjelse ved at læse ældre hæfter af "Regensen" – hvordan var livet på Regensen i 1931, i 1950 og i 1968? – kan der altså også være en historiefaglig begrundelse for at opsøge, indsamle og tilgængeliggøre "Regensen". Det er mit arbejde med dette, jeg vil skitsere i det følgende.

Regensen arkiv

Kort efter at jeg for et år siden blev valgt til redaktør for Regensiansersamfundet, startede jeg opsøgningen af gamle udgivelser af "Regensen". Dels af egen interesse, dels for at påbegynde en digitalisering af bladene, så de kunne blive tilgængelige.

I det nyligt oprettede Regensarkiv (lokaliseret i det gamle Ligbærerrum) har Regensiansersamfundet gennem tiderne placeret en del arkivalier, herunder også en stor samling hæfter af "Regensen". Hæfterne i arkivet er primært nyere – hvilket vil sige fra efter Krigen – og dækker lidt over halvdelen af tidsskriftets udgivelser. Denne halvdel er næsten komplet, og mangler blot nogle få hæfter hist og her, primært fra de sidste 10 år, heldigvis! Mere om det senere.

Småtryksafdelingen

Kun nogle få småtryk fra eller om Regensen, er katalogiseret i det Kongelige Biblioteks online kartotek "REX". Jeg tog derfor kontakt til René Thomsen fra Bibliotekets Småtryksafdeling, og fik lov til at vandre med ind i den gamle del af Det Kongelige Biblioteks magasiner, der ligger op til Diamanten og ud mod Bibliotekshaven, for at finde gamle udgivelser af "Regensen".

Ifølge den såkaldte "pligtaflevering, skal alle danske trykmateriale lovpligtigt sendes til Det Kongelige Bibliotek, hvilket også indbefatter småtryk, herunder sanghæfter, partiprogrammer, varekataloger og ikke mindst tidsskrifter. René viste mig den afdelingen, som rummede småtryk om studenterlivet i Danmark, og en ikke uvæsentlig del af denne samling vedrørte Regensen. Så nu ved vi altså også, hvor Revy-hæfterne skal sendes til.

Mit fokus var gamle udgivelser af "Regensen". Uden at have set nærmere på den øvrige og ret store del, var det mit indtryk, at disse primært bestod af musikrelaterede hæfter af forskellig art og formentlig højtidlige. Men den rummede f.eks. også en "hjemmetrykt" og noget porøs udgivelse af et lille blad ved navn Vækkeren. Denne er udgivet i slutningen af 1800-tallet med satiretegninger og meddelte tilsyneladende om livet på Regensen. Måske en fremtidig artikel værdig, hvis nogen drister at begive sig derind.

En næsten komplet samling

Småtryksafdelingens samling af "Regensen" viste sig, meget heldigt, at være pligtopfyldende

afleveret i første halvdel af bladets udgivelsestid. Der er kun enkelte huller fra 1960 og frem til 1984. Denne halvdel af medlemsbladets levetid er den mest omfangsrige i talte hæfter, da "Regensen" udkom op til fire gange om året indtil Krigen. Havde disse hæfter ikke været i Småtryksafdelingen, ville de have været tæt på umulige at opdrive. De to samlinger – Regensarkivet og Det Kongelige Bibliotek – supplerer således hinanden og er tilsammen næsten komplet. Jeg aftalte efterfølgende med René, at jeg vil overdrage de medlemsblade til Småtryksafdelingen, som de ikke har i forvejen og som kan udtages fra Regensens Arkiv.

Frugterne af arbejdet

Mit arbejde har således givet to resultater. For det første har jeg identificeret hvilke af medlemsbladene, der findes i Regensens Arkiv og i Det Kongelige Bibliotek tilsammen. Ud af 116 udgivene blade mangler 14. For det andet har jeg skannet en stor del af "Regensen" ud fra de dubletter, jeg har fundet i arkivet på Regensen. Derudover har jeg aftalt med det Kongelige Bibliotek, at de skanner hele Småtryksafdelingens samling af "Regensen", hvilket i skrivende stund er ved at ske. Hvis de resterende 14 blade bliver sendt til undertegnede, vil hele arkivet af "Regensen" således inden længe være skannet.

Tilgængelige online og det tekniske

Ud fra af mine skanninger af "Regensen", har jeg udarbejdet en webside med oversigt over samtlige blades staminformationer, samt link til

PDF-filer af de blade, der er skannet. Hæfter, der bliver skannet af Det Kongelige Bibliotek, eller når de kommer undertegnede i hænde, vil blive gjort tilgængelige på Regensiansamfundets webside: regensiansamfundet.dk

PDF-filerne består af billeder, der er bearbejdet, så teksten i dem er sort-hvid og illustrationerne i farve eller gråtone. På den måde kan de nemt printes eller du kan læses dem på din telefon, når du sidder i bussen, i toget, i flyet eller på wc. Bagved billederne i PDF-filen ligger OCR-tekst. Det vil sige, at teksten automatisk bliver genkendt ud fra billedet ved brug af mønstergenkendelse. På den måde kan du søge efter ord eller passager i PDF-filen, eller markere et område og kopiere det til et andet program. Genkendelsen procenten, eller fraværet af fejlgendte tegn, er ikke helt 100, men stiger jo bedre kvaliteten af det printede materialer er og den er derfor typisk proportional med udgivelsesåret. Så hvis "Uglen" ikke giver resultat ved en søgning i hæftet fra oktober 1911, betyder det ikke, at ordet ikke findes blandt hæftets sider, men måske blot at den er genkendt som "Iglen".

Udgivelser af "Regensen" eftersøges

Manglende hæfter af medlemsbladet eftersøges – følgende udgivelsesår mangler:

1961, 1987-1988, (1988)-1989, (1989)-1990, (1990)-1991, (1995)-1996, (2000)-2001, (2002)-2003, (2003)-2004, (2005)-2006, (2006)-2007, (2007)-2008, (2008)-2009, (2009)-2010

Som det ses, er udgivelserne efter 1986 blevet dateret med de to år de dækker over. Ligger du inde med et eller flere af disse blade, og enten færdig med at læse i dem eller tilfreds med en digital udgave, da må du meget gerne sende disse til Jeppe Eimose Waagstein, Blågårdsgade 29E 3.th., 2200 Kbh N. Jeg kan også kontaktes på jeppe@eimose.dk.

Martin Borchs glemte gitterværk – nyt fra redaktionen

Af Josefine Albris (2008-2012, Tilia) og Rikke Garfield Lagersted-Olsen (2006-2011, Skrap)

Arbejdet med at udgive en antologi om Regensen på Nyt Nordisk Forlag, Arnold Busck fortsætter, og vi er godt i gang med at fundraise midler til projektet. Og selvom vi har fået de første tilkendegivelser, er der endnu et godt stykke vej.

Ved siden af dette laver vi baggrundsresearch til bogen, og arkiverne rundt omkring i København og omegn viser sig at rumme flere skatte. Et af vores fund handler om arkitekten Martin Borch (1852-1937), der mest af alt er kendt i regensielle kredse for sin om- og tilbygning af Regensen i årene 1906-09, hvor Kasernebygningen og Buegangen blev til. Borch udførte flere prestigebyggerier i København, bl.a. Landsarkivet, Studentergården og det tidligere Rigshospital samt Skt. Andreas kirke, beliggende på hjørnet af Gothersgade og Øster Farimagsgade. Borch arbejdede i den historicistiske stil, som i bred forstand dyrkede det bedste fra gotikken, renæssancen, nyklassicismen og romansk arkitektur. I tidens historicisme lå en

romantiserende forestilling om den nationale forhistorie og folkelighed, så udover at dyrke historiens arkitektoniske former, dyrkedes også dansk byggeskik med vægt på godt håndværk samt et mere lokalt billedsprog, ofte inspireret af natur og dyreliv.

I sin om- og tilbygning af Regensen holdt Borch sig imidlertid tæt til den eksisterende bygningsmasse, og han tilpassede både Kaserne og Buegangen til stedets miljø og arkitektur. I lighed med kollegaen Martin Nyrop nærede Borch stor kærlighed for teglstensarkitektur og murværkets dekorative former, og i Kasernebygningen ser man flere steder eksempler på teglstensudsmykninger samt dekorativ anvendelse af bindingsværk.

Hvad, der er mindre kendt, er imidlertid, at Borch også tegnede møbler og monumenter. I arkiverne har vi således fundet flere tegninger, som tyder på, at Borch tænkte på ombygningen af Regensen som et Gesamtkunstwerk, i lighed med Nyrops udformning af Københavns

Tegning fra Martin Borchs arkiver, Regensen, Danmarks Kunstbibliotek, Samlingen af Arkitekturtegninger.

aktionen af Regensantologien

Rådhus (1892-1905), hvor arkitektur, interiør, vægmalerier og andre dekorationer spiller samme som en helhed.

Borch tegnede ikke alene de bogreoler med motiver af katte, ugler og haner, som endnu findes på flere alumneværelser, men også borde, en lysekrone, dekorative trappeopgange og et gitterværk i støbejern. Nogle af disse møbler og udsmykninger blev realiseret, mens andre formentlig er blevet tilsidesat. Blandt hans tegninger har vi således fundet et udkast til et støbejernsgitterværk med motiver fra regensianernes hverdag. Gitterværket er formet som en serie af små hverdagsskildringer, hvor man bl.a. ser to studenter siddende omkring et tebord, en ung fyr hensunken i egne tanker med langpipec i munden og en karl, der fejrer gården.

Gitterværket blev i lighed med Borchs udkast til en stor lysekrone ikke realiseret, men ideen om en støbejernsudsmykning blev øjensynligt ikke glemt, og i dag prydes nedgangen til Fægtestuen som bekendt af Ib Andersens gitterværk, der blev opsat i 1935.

Mens arbejdet med antologiens faglige artikler fortsætter, indsamler vi korte erindringsglimt. Hvis I derfor har lyst til at bidrage med begivenheder og oplevelser fra jeres egen Regens-tid, eller har andre gode idéer og tips, der kan lede os på sporet af noget vigtigt, så send en mail til: regensantologi@gmail.com.

Provsten som den anglikanske forfatter og diakon Lewis Carroll til indflytterfesten (m) Alice i Eventyrland. Foto: Dominique 'Nicci' Alex.

Mindeord for Mette Teilmann Nielsen 12.4.1979 – 17.1.2014

Af Kristoffer Holm Pedersen (2002-2008, Uglen) og Anders Koed Madsen (2006-2010, PIP)

Fredag aften den 17. januar 2014 blev ex-regensianeren Mette Teilmann dræbt i Kabul, Afghanistan i et selvmordsangreb fra Taliban. Mette befandt sig på den libanesiske restaurant *Taverna du Liban* i Kabul i Afghanistan, der var et populært mødested for internationale udsendinge og diplomater. I alt 21 personer mistede livet ved terrorangrebet. Mette blev 34 år gammel.

Mette var i Kabul udsendt af det danske udenrigsministerium for den internationale politistyrke EUPOL AFGHANISTAN. Hun ankom til Kabul kun to uger før angrebet, men hun havde været i Afghanistan før: Fra 2011-12 var

hun udsendt i FNs fredsbevarende mission i Afghanistan som Political Affairs Officer.

Mette var et engageret, trofast, idealistisk og internationalt orienteret menneske, der brændende ønskede at gøre verden til et bedre og mere retfærdigt sted. Det er det billede, der fra forskellige vinkler blev tegnet af hende gennem talerne hendes begravelse i Soderup Kirke. Det er den beskrivelse, hendes tidligere kollegaer i FN og EU har givet af hende i officielle udtalelser. Og det er den Mette, som hendes med-kollegianere på Regensen vil tænke tilbage på.

Det er klart for alle, der kendte Mette, at

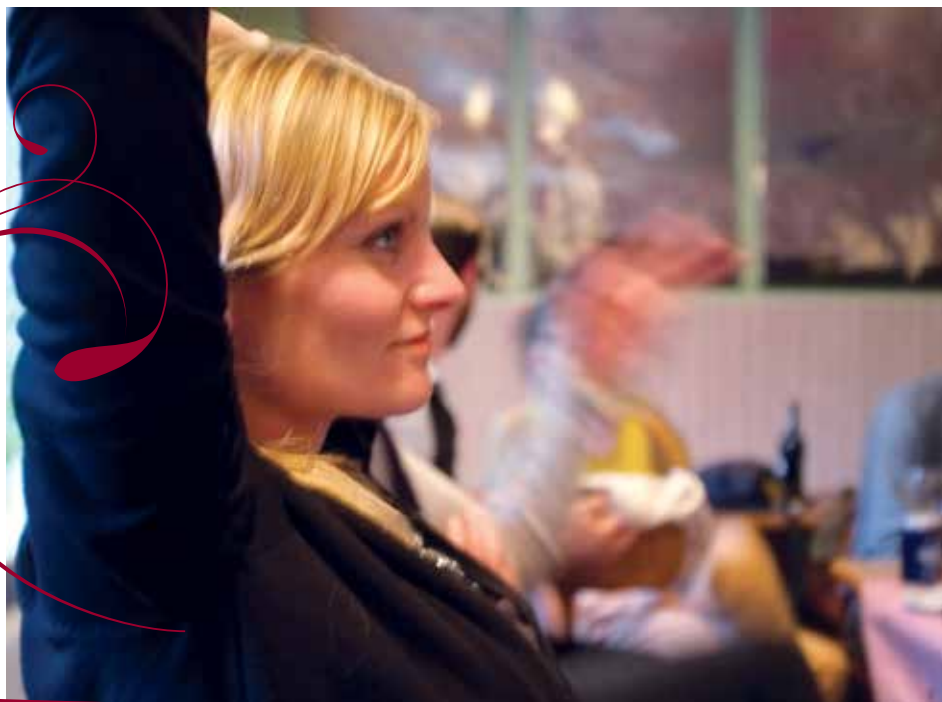
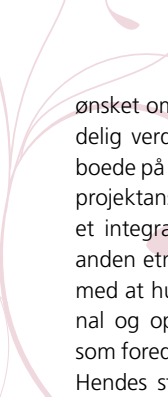

Foto: Kristoffer Holm Pedersen.

ønsket om at bidrage til en bedre og mere fredelig verden hendes ledestjerne. Mens Mette boede på Regensen var hun således frivillig som projektansvarlig i Ungdommens Røde Kors for et integrationsprojekt for 7-10 årige piger af anden etnisk baggrund i København, samtidig med at hun arbejdede for Amnesty International og optrådte på folkeskoler og gymnasier som foredragsholder om menneskerettigheder. Hendes studiejobs talte både at være researcher på P1-programmet "Dokumentarzonen", og som studentermedhjælper for Udenrigspolitisk Nævn og for Udenrigsudvalget i Folketinget. I et år var Mette bosat i New York og var der special assistant for vicepræsidenten for den internationale tænketank International Crisis Group. Mette var desuden praktikant i FNs afdeling for Peacekeeping Operations.

Men Mette var naturligvis meget mere end et intelligent menneske på vej mod en meget meningsfuld karriere. Hun var også dybt engageret i Regensen både som embedsmand, gamling og pipianer. Men Mette var engageret på sin egen måde. Det var ikke primært traditionerne og de gamle mure, der gjorde, at Mette elskede stedet. Mettes Regens var ikke det litografi af Rundetårn, der bliver solgt på Købmagergade. Mettes Regens var ikke historie – det var liv. Det var de sprudlende og uforudsigelige fester i den dybeste afkrog af kælderens. Det var passionerede køkkendiskussioner om Mellemøsten i de sene nattetimer. Det var at turde gribe den stemning, der herskede af, alt kunne lade sig gøre og at verden lå åben for ens fødder. Mette var glad, når hun var sammen med folk, der havde energi, folk der ville noget med livet, folk der mente noget og folk der kunne holde en god fest. Mette tog på den måde meget med fra Regensen og hun gav lige så meget tilbage.

Mette var desuden en mester i at kalde folk sammen og i at skabe rammer om et socialt samvær. Det var Mette, der huskede vores alle sammens fødselsdage – og stod op og bagte

morgenfødselsdagsbollerne. Det var hende, der stod for sushiaftenerne, det var hende der mixede daiquiries'ene – og det var hende, der hev én med ud at løbe dagen efter, for at få de efterfølgende tømmermænd til at gå væk. På Regensen, og særligt i årene efter, var Mette en vedholdende primus motor i at holde ven-skaber og sociale bånd ved lige – i madklubber, på cykelture, i sommerhusferier eller til nytårs-aftener – en evne hun formåede at holde ved lige på trods af travle hverdage og pludseligt alvorligt voksenliv.

Mette traf et valg i starten af 2014. Hun valgte at forlade sin stilling som gymnasielærer og sin sin lejlighed på Vesterbro for at tage endnu en tørn i Afghanistan. Det gjorde hun, fordi hun ikke kunne lade være. Hun kunne ikke nøjes med at formidle konflikten til de elever, der satte så stor pris på hendes timer. Hun skulle ændre noget. Man behøvede ikke tale med Mette længe om Afghanistan før hun med glødende øjne kunne fortælle om sine oplevelser i landet, om sine møder med befolkningen, og om hvordan afghanerne, hvis de bare fik chancen, sagtens kunne gøre sig fri af konservatisme, overtro og ekstremisme og blive et moderne, åbent og fredeligt samfund, sådan det jo var tilbage i 1960'erne og 70'erne inden krigen kom til landet.

Det er så ufatteligt trist, at den ild ikke længere brænder.

Mette blev begravet den 28. januar i Søderup Kirke, hvor der udover familie og pårørende også deltog et stort opbud af både nuværende såvel som tidligere regensianere. Slutkoret af Lindekantaten blev smukt afsunget af et talrigt regenskor. Blandt Mettes regensvenner blev der samlet ind til krans og en bog med billeder af Mettes tid på Regensen til Mettes familie. Det resterende beløb blev – helt i Mettes ånd – doneret til Dansk Folkehjælps skoleprojekt i Afghanistan.

Æret være Mettes minde.

Regensianersamfundet er en forening af tidligere regensianere, såkaldt døde regensianere.

De tre første år efter at man er flyttet fra Regensen, er man gratis medlem. Eneste forudsætning for dette tilbud er, at man sender sin nye adresse til samfundets formand, Troels Petersen eller kasserer Jesper Nørregaard.

Mange spændende aktiviteter!

Som medlem af regensianersamfundet bliver man grundigt forkælet: Der er et spændende

blad (du sidder med det i hånden). Man bliver inviteret til den årlige generalforsamling med tilhørende fest på Regensen. Og her får man endnu et blad (produceret af de nulevende regensianere), en håndfuld udsøgte numre fra Regensrevyen, provste- og klokkertaler og sang og dans til den lyse morgen.

Endelig er der den årlige sommerudflugt, som hvert år bibringer regensianersamfundets medlemmer store oplevelser. Prisen er ikke værd at tale om, 250 kr. om året.

Send en e-mail til

Troels C. Petersen på

***formand@regensianersamfundet.dk
eller***

***kasserer@regensianersamfundet.dk
hvis du endnu ikke er medlem!***

www.regensianersamfundet.dk

Regensianersamfundet

Formand:

Troels C. Petersen –
formand@regensianersamfundet.dk

Kasserer:

Jesper Nørregaard –
kasserer@regensianersamfundet.dk

Redaktør:

Jeppe Eimose Waagstein –
jeppe@eimose.dk

Webmaster:

Niels Kjær –
admin@regensianersamfundet.dk

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Niels Willumsen
Niels Kjær
Poul Petersen
Thomas Grane